

τόσα ὅσα ἔδωσεν ἢ ὀλιγώτερα, σφαλοῦνται εἰς τὰ διάφορα, εἰ δὲ καὶ εἶναι περισσό-
τερα σφαλοῦνται τὰ περιπλέον ἐκ τῶν διαφορῶν εἰς τὸ κεφάλαιον.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ προτιμήσεως

Θ'. Εἰς τὰς πωλήσεις τῶν ἀκινήτων πραγμάτων, ἥτοι κτημάτων, ἔχουν τὴν προ-
τίμησιν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν πρώτων οἱ συγγενεῖς, δεύτερον οἱ πλησιάζοντες καὶ μετ'
αὐτῶν οἱ ἕτεροι. Ἄν τινὸς ὅμως ἐκ τῶν συγγενῶν ἢ πλησιατόρων δὲν ἤθελον γὰ
ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πωλητήριον καὶ ὁ ἀγοραστής ἀγοράσῃ ἐπὶ παρησία, μάλιστα ὅταν
λάβῃ καὶ πρόσδοτον ἐκ τοῦ κτήματος ἐκείνου, δὲν μένει κανένα δικαίωμα εἰς αὐτοὺς
γὰ τὸ ζητοῦν δυνάμει τῆς μὴ ὑπογραφῆς τῶν, ἀλλ' ὁ ἀγοραστής μένει κύριος. Ἐκτὸς
καὶ εἶναι προσθήκη εἰς τὸ πωλητήριον περισσοτέρας τινὸς ἀπ' ὅσον ἔδωσεν, τότε κα-
ταδικάζεται ὁ ἀγοραστής γὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἔδωσεν ἄτοκα καὶ
γὰ λαμβάνῃ ὁ ἐνάγων τὴν ἀγορὰν αὐτήν.

Ὅμοίως λαμβάνει τὴν ἀγορὰν ταύτην καὶ ἕνας συγγενεῖς ἢ πλησιάζοντος, ὅταν
κατὰ περίστασιν ἔτυχῃ γὰ εἶναι εἰς ξένον τόπον καὶ μακρυνὸν καὶ δὲν ἔχει πατὴρ ἢ
τέκνα μὲ ἡλικίαν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους· μετὰ παρέλευσιν δὲ τοῦ ἐνὸς ἔτους δὲν μένει κα-
νένα δικαίωμα καὶ εἰς αὐτόν.

Περὶ δίκης.

Γ'. Ὅσαι διαφοραὶ εἶναι κρησολογημέναι καὶ ἀποφασισμέναι δικαίως ἀπὸ τοὺς
κατὰ καιρὸν Ἀρχιερεῖς, μπέηδες καὶ καπετανέους δὲν μένει δικαίωμα γὰ ἐνάγῃ τις
τὴν αὐτὴν διαφορὰν εἰς ἄλλο κριτήριον, ὡσὰν ὅπου ἢ τοιαῦται ὑποθέσεις εἶναι ἐξο-
φλισμέναι διὰ κριτηρίου· αἱ δὲ λοιπαὶ θεωροῦνται κατὰ τὸν νόμον.

Ἐν Κιριαῖς τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1833

Ὁ παρὰ τῷ Β'. ἐπαρχείου Οἰτύλου

προβαλόμενος Εἰρηνοδίκης

Ι. λογοθέτης τσαουσέας

38 ΚΑΛΑΜΑΙ

Ἀρ. 439

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Βασιλικὴν

Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

παρ. 1 Ἰουλίου 1833

ἀρ. πρ. 539

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον λαβὼν τὴν ὑπ' ἀρ. 330 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. ταύτης Γραμματείας
καὶ συμμορφούμενον μὲ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, σπεύδει γὰ δώσῃ τὰς ζητουμένας πληρο-
φορίας περὶ τῶν Ἐθίμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Εἰς τὸ ζήτημα πρῶτον

Περὶ κληρονομίας

«Ὁ Νόμος θέλει, ὅταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος (χωρὶς διαθήκην) νὰ τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιά του, λαμβάνοντα ἴσον μερίδιον ὅλα ἀνεξαιρέτως καὶ ἀρσενικά καὶ θηλυκά, καὶ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα».

Α'. Ὅλα τὰ ἀδελφία ἀρσενικά καὶ θηλυκά κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τοὺς ἀδιαθέτους τελευτήσαντας γονεούς των· μήτε οἱ μεγαλύτεροι οὐδὲ οἱ μικρότεροι ἀδελφοὶ ἔχουσι εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην ξεχωριστὸν δικαίωμα.

Ζήτημα 2

«Ὁ νόμος θέλει, ὅτι οἱ γονεῖς ἂν ἔχουν ἕως τέσσαρα τέκνα, χρεωστοῦν νὰ τὰ ἀφήσουν ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν διαθήκην των κληρονομίαν τουλάχιστον τὸ τρίτον τῆς περιουσίας των· εἰ δὲ ἔχουν περισσότερα ἀπὸ τέσσαρα παιδιά, ν' ἀφίνουν τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας».

Β'. Τοιοῦτον δὲν ἠκολούθησε πώποτε εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας· ὁ πατὴρ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, εἴτε συγγενικά εἴτε ξένα, χωρὶς ὅμως νὰ ὑστερήσῃ ὀλοτελῶς τὰ τέκνα του ἀπὸ τῆς κληρονομίας· ἐπεκράτησε συνήθεια ὥστε οἱ γονεῖς ζῶντες, ἂν θελήσωσι, δίδωσιν εἰς ἓν παιδίον ἐγγράφως καὶ περισσότερον μερίδιον τῶν ἄλλων.

Ζήτημα 3

«Κατὰ τὸν νόμον ἂν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος, τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἢ γονεῖς, ἢ γονοὶ, ἢ γόνιμα κτλ. ἂν δὲν ἔχῃ κατιόντας, τὸν κληρονομοῦν, οἱ ἀνιόντες, ἢ γονεῖς, πάπποι ἢ μάμμαι κτλ. ἂν δὲν ἔχῃ οὔτε ἀνιόντας, τότε τὸν κληρονομοῦν οἱ πλάγιοι συγγενεῖς, ἢ γονεῖς ἀδελφοί, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν. Ὅταν τέλος δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ, τὸν κληρονομεῖ ἡ ἐπικράτεια».

Γ'. Ἡ τοπικὴ συνήθεια ἐφύλαξε κατὰ γράμμα τὴν τάξιν ταύτην τοῦ Νόμου.

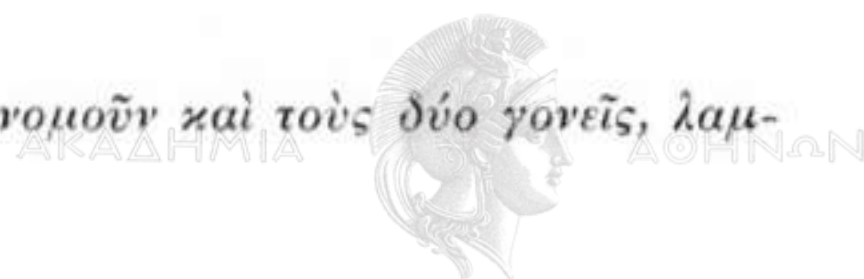
Ζήτημα 4

«Κατὰ τὸν γραπτὸν Νόμον, ἂν τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι ἄτεκνον καὶ ἀποθάνῃ ὁ εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, τὸν κληρονομοῦν οἱ νόμιμοι συγγενεῖς του κατὰ τὴν τάξιν τοῦ 3 ζητήματος, ὅχι ὁ ἐπιζῶν σύζυγος».

Δ'. Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου διεφύλαξε τὴν διάταξιν τοῦ Νόμου τούτου· λαμβάνει μόνον ἐκ συνηθείας ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τῆς ἀποθανούσης αὐτοῦ γυναικὸς ἐν κραββατοστρόβῳ.

Ζήτημα 5

«Ὁ Νόμος θέλει, ὅτι ὅλα τὰ παιδιά νὰ κληρονομοῦν καὶ τοὺς δύο γονεῖς, λαμ-

βάνον ἕκαστον τὸ ἀνάλογον μερίδιόν του ἀπὸ τὴν περιουσίαν καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τῶν γονέων».

Ε'. Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν Νόμον δηλ. ὅλα τὰ ἀδέλφια μηδενὸς ἐξαιρουμένου κληρονομοῦσιν ἐξ ἴσου τοὺς γονεῖς των, λαμβάνοντα ἴσον μερίδιον καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τῆς μητρός.

Ζήτημα 6

Περὶ προικὸς

«Κατὰ τὸν γραπτὸν Νόμον, ἡ ὑπανδρευθεῖσα γυνὴ καὶ λαβοῦσα τὴν προῖκα της, δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ καταβάλλῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της τὴν προῖκα ταύτην εἰς κοινὴν συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας, καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδέλφια τὴν κληρονομίαν ταύτην».

ΣΤ'. Ἡ τοπικὴ συνήθεια παρεμποδίζει τὴν ὑπανδρευθεῖσαν ἀδελφὴν ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ἄλλην κληρονομίαν, εἰ μὴ τὴν ὑποχρεοῖ νὰ εὐχαριστεῖται εἰς μόνην τὴν ὁποίαν ἔλαβε προῖκα, ἐκτὸς ἂν ὁ πατὴρ εἶναι ἀποθαμένος, καὶ ἡ μήτηρ ὑπανδρεύσῃ αὐτήν, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταθέσῃ τὴν προῖκα της καὶ νὰ λάβῃ ἴσον μερίδιον ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς ἢ τανάπαλιν, ἂν ἡ μήτηρ εἶναι ἀποθαμμένη, ζητεῖ ἀπὸ τὴν προῖκα τῆς μητρός της.

Ζήτημα 7

«Ἄν ἡ θυγάτηρ ὑπανδρευθῇ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της, λαμβάνει κατὰ τὸν γραπτὸν Νόμον τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας της καὶ οἱ ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ τὴν προικίσουν, δίδοντές της ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦτο».

Ζ'. Ἡ συνήθεια διεφύλαξεν, ὥστε ἡ θυγάτηρ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της νὰ μοιράζῃ ἐξ ἴσου μὲ τὸν ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ δὲν ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀδελφούς νὰ ὑπανδρεύωσι τὰς ἀδελφάς, ὥς οἱ γονεῖς τὰς θυγατέρας, εἰ μὴ ἂν εὐχαριστηθῶσιν μόναι των καὶ τούτου γενομένου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι νὰ καταθέσωσι τὰ τῆς προικὸς των καὶ νὰ μοιράζωσιν ἐπομένως μὲ τοὺς ἀδελφούς.

Ζήτημα 8

«Ὁ γραπτὸς Νόμος θεωρεῖ τὴν προῖκα ὡς κτῆμα σχεδὸν ἀναφαίρετον τῆς κοινότητος τοῦ γάμου· μὲ ἄλλους λόγους ἢ προῖξ δὲν ἀνήκει, συνεστῶτος τοῦ γάμου, εἰς μόνην τὴν γυναῖκα, ἀλλ' εἶναι κοινὴ καὶ δι' αὐτήν καὶ διὰ τὸν ἄνδρα καὶ διὰ τὰ ἐκ τοῦ γάμου γενόμενα παιδιά. Ὁ ἄνδρας ἔχει μὲν τὴν διαχείρησιν τῆς προικὸς καὶ τὴν ἐπιστατεῖ, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ γυνή, ἥτις τὸν *sic* ἔφερε εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον, δὲν δύναται νὰ τὴν ἐκποιήσῃ, ἥγουν νὰ τὴν πωλήσῃ ἢ νὰ τὴν χαρίσῃ».

Η'. Μῆτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς τὴν θέλησιν τῆς γυναικὸς του, οὐδ' ἡ γυνὴ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀνδρός της, δύναται νὰ χαρίσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ πράγματα τῆς προικὸς, εἰ μὴ ὅταν καὶ τὰ δύο μέρη εἰσὶν σύμφωνα, τότε πωλοῦσι τὰ τῆς προικὸς· ἀλλὰ πάντοτε φυλάττεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν γυναῖκα, περιστάσεως παρουσιασθείσης, ν' ἀποζημιουῖται διὰ τὰ πωληθέντα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός.

Περὶ ἰδιατέρων Συνηθειῶν

Ὅταν ἀποθάνῃ θᾶτερον μέρος τοῦ ἀνδρογύνου καὶ καταλειφθῶσι πολλὰ ἀνήλικα παιδιά, εἴτα δ' ἀποθάνωσι καὶ τὰ παιδιά, ὁ Νόμος θέλει ὅτι νὰ μὴν ἔχῃ χώραν ἡ τριμηρία (διότι θανόντος τοῦ ἑνὸς παιδίου, κληρονομοῦσι τὰ λοιπὰ ἀδελφία, καὶ ὁ ζὼν γονεὺς, ὁ πατήρ, ἂν τύχῃ, ἢ ἡ μήτηρ), ἀλλὰ ὁ γονεὺς νὰ κληρονομῇ αὐτά· ἡ συνήθεια διεφύλαξεν ὥστε τὸ τρίτον μόνον μέρος νὰ κληρονομῇ ὁ ζὼν γονεὺς, τὸ δ' ἄλλον τρίτον νὰ τὸ κληρονομοῦσι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος καὶ τὸ τρίτον νὰ δίδεται εἰς μνημόσυνα τῶν τεθνεώτων.

Ὁ Νόμος λέγει, ὅτι οἱ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ προτιμοῦνται ἀπὸ τοὺς ἑτεροθαλεῖς ἀδελφούς εἰς τὴν κληρομίαν τοῦ ἀμφιθαλοῦς ἀδελφοῦ· ἀλλ' ἡ συνήθεια διεφύλαξε τὸ δικαίωμα καὶ εἰς τοὺς ἑτεροθαλεῖς ἀδελφούς νὰ συμμετέχωσι καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀποθανόντος, οἷον οἱ ἐξ ἑνὸς πατρὸς καὶ μιᾶς μητρὸς ἀδελφοὶ κληρονομοῦσι τὸν ἀποθανόντα ἀδελφόν τους εἰς τὰ μητρικά των πράγματα, χωρὶς νὰ λάβωσι μετοχὴν κληρονομίας οἱ ἐξ ἄλλης μητρὸς γεννηθέντες ἀδελφοί· εἰς δὲ τὰ τοῦ πατρὸς κληρονομοῦσιν ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐξ ἑνὸς πατρὸς γεννηθέντες ἐξ ἴσου, τ' ἀνάπαλιν δὲ ὅταν εἶναι ἐκ μητρὸς.

Αἱ συνήθειαι αὗται ἐπικρατοῦσι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἀγράφως.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 28 Ἰουνίου 1833

Ὁ Εὐπειθέστατος

Ἐπαρχιακὸς Εἰρηνοδίκης Καλαμῶν

(Τ.Σ.) Παναγῆς αλ. λογοθέτης

39. ΝΗΣΙΟΝ

Ἀριθ. 415

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ Εἰρηνοδίκης Νησίου

Ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀρ. 330 σταλλέν πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς Εἰρηνοδίκας καὶ Δημογέροντας τοῦ κράτους ἔγγραφον τῆς Σ. ταύτης Γραμματείας· δὲν ἔλειψα καὶ γώ,

